

kajti godilo se mu je skoro v vseh literarnih početjih, kakor da bi se bilo v resnici vseh 9 muz proti njemu zaklelo in zarotilo z namenom, preganjati ga kakor furije v starogrškem gledišči. Dobil je namreč eden že davno jako znanih slovenskih skladateljev v Ljubljani štipendijo za umetnike, ktera se vsako leto na Dunaji razpisuje. Poskušal jo je lani tudi Nikodem dobiti, kajti ni mala stvar 4 do 600 gold. k svojim 315 gold. prišteti, — zbral je vsa svoja „dela“ (z večine je imelo vsako le 3 do 30 strani): „izdihljaje“, balade, romance, epopeje, igrokaze itd. in poslal jih je v debelem paketu po železnici kot navadno voznino (Frachtgut) — po pošti bi bil moral preveč plačati — umetniškemu odboru na Dunaj, kateri je imel štipendijo oddati, tolaživši se, da ta vendar ni iz samih baronov Streusandbüchse sestavljen. Spet je čakal cele kvatre rešitve svoje prošnje; spet je skoro že umetniške štipendije popolnoma pozabil; spet mu nenadoma neko dopoldne isti pismo — noša paket prinese in recepis za podpis pomoli; spet se mu od straha in upa roka trese, kajti bila mu je rešitev prošnje od dunajskega umetniškega odbora nazaj poslana; spet je po sobi hitro sèm ter tjà koračal, premišljaje, kdaj bi to morebiti spet Pandorino škatljo odprl? toda s trdnim namenom, ne več v Salamonovi kavarni potrebovati zdravilne pomoči gosp. Finca. — Poldne že na turnu sv. Miklavža bije, zdaj mrtvobledi, zdaj pirhasto rdeči Boštjan naglo z desnico, ki se mu trese kot šiba, pečate odtrga in pogleda hrbet svoje prošnje, kjer so navadno rešitve (Erledigungen) napisane, — ali v tem mahu jo že na drobne kosce raztrga in kot besen po njih z velikimi zimskimi okovanimi čevlji teptá renčoč: prokleti švabski odbor! kajti nobene besede ni bilo na hrbtu prošnje napisane, nego za vso rešitev bilo je po celi strani potegnjeno s tesarskim rdečilom strašno „!“ znamenje klicanja (Ausrufungszeichen). Sv. Roka opeka in dunajsko „!“ so bile „na videz“ res velike blamaže, — al — mislil si je Nikodem — Napoleon se je tudi le na videz 2krat blamiral v Strasburgu in v Boulogni in postal je le vendar imperator — toraj se ne sme obupati!

Vse načine je vpotrebljeval, da bi bil svoj namen: literarno slavo in bogastvo dosegel. Pri vsakem „delu“ je dal odzad z neznano pritlikavskimi črkami („mit Perlschrift“ kakor je sam rekel) natisniti, da bi bil komaj mogel človek z drobnogledom brati: „Vsi čisti dohodki se imajo za dobrotne namene obrniti.“ Pa tudi to ni pomagalo. Dajal je svoja dela po večkrat pod drugimi naslovi natiskati; tako „stille Seufzer eines krainischen Barden“ so prišli ni dolgo temu na svitlo pod naslovom „lyrische Ergüsse von den Höhen des Golovz“ (lirične pesmi z Golovca itd.). Imajoči v rokah nove izdihljaje z Golovca, vprašam ga, ko sem ga neki popoldne za lemenatom srečal, kaj je temu početju vzrok, kaj vendar misli s tem doseči? — Vidiš dragi prijatelj — odgovori Boštjan — vzel sem si za izgled svojega slavnega rojaka, učenega dr. Kluna; on je postal po tem vsemu nemškemu in slovanskemu svetu slavno literarno znan, postal je bogat in imeniten, povsod ga častijo in mu kadijo, ker je nekoliko slovstvene baže večkrat prekuhal in v raznih podobah na svitlo dal; vidiš, jaz imam morebiti večji zapopadek o bulgarski literaturi, nego ga ima on o slovenski in o njenih odnošajih proti drugim južnoslovanskim, pa pobral je nekaj materijala med našimi dunajskimi dijaki o slovenščini, dejal ga je v svoj literarni kotel in poslal kot razpravo o naši literaturi v rusko „Besedo“. Ves literarni svet slovanskega plemena, ki šteje čez 60 milijonov, ploskal mu je, da on prvi med vsemi Slovenci tako dobro ruski — prihodnji jezik vseh Slovanov (?) — piše, ko je v resnici le nemški pisal. Tisto razpravo

je kmalu pozneje spet v kotel dejal in prekuhal in prišla je kot čisto nova razprava v „Oesterreichische Revue“, iz ktere jo je dal spet malo okrtačeno in novo pobarvano v posebni knjižici za popolnoma novo delo na svitlo, in ako se ne motim, gledala je ista razprava kot izvirna in čisto nova v talijanskem jeziku v „Crepuscolo“ in v francozkem v „Revue de Gèneve“ beli dan, — ali sem zadnja dva lista prav zadel ali ne, ne vem, kajti ne znam niti italijanskega niti francoškega itd. Dalo bi se še marsikaj pripovedati. Jaz pa, kamor se obrnem, pri vseh enakih poskušnjah imam samo nesrečo, namesti slave in bogastva dobivam le „!!!“ in pa opeko; moj slavní rojak je postal že mladeneč v Padovi doktor modroslovja, jaz pa že 25 let po vseh nemških vseučiliščih svoja dela pošiljam, da bi me kje častno promovirali, pa sem le vedno „doktorand philosophiae“! (Dal. prih.)

Striček Dobersvet.

Čez hude čase toži
Zdaj skoraj celi svet,
Vendar vesele kroži
Naš striček Dobersvet.

Izbral si je ženico,
Je ko violčen cvet,
Vesel ko z golobico
Živí stric Dobersvet.

Si hišico je zgradil
Na zali solnčni hom,
Krog drevja si nasadil,
V zavetji ima dom.

Pod lipo klop in miza,
Povsod se vidi red,
Kar ljubi ženka Liza
In striček Dobersvet.

Prijetna je stanica,
V kotiči lep oltar,
Lesena postranica,
Neprecenljivi dar.

Na-njo prelube svira,
Ko noč objame svet,
Da slavček se ozira,
Kje stric je Dobersvet.

Približa se nedelja,
Pokrije svoj klobuk,
Srce se mu zasmeja,
Ko zgrabi za poruk.

U starošegni halji,
Za božjo slavo vnet,
Prot' cerkvi gré zali
Naš striček Dobersvet.

Vse hčerke in pa sine
Je davno že oddal,
Namnožene rodbine
Bi skoraj ne poznal.

Njegovo godovanje
Je za ves mlaji svet
Največe radovanje
Pri stricu Dobersvet'.

Z lahkó nogó priskače,
Unukov obiskat,
Donaša jim igrače,
Prigodbe pravi rad.

Od petja in ljubezni,
Preblagih mladih let,
In kaj prestal železni
Je striček Dobersvet.

Vsa srenja ga spoštuje,
Dobrotnika sirot,
Nesrečnim stan zlašuje,
Nevednim kaže pot.

Mu ni za prazno slavo,
Ni nikdar prenapet.
Le ljubi mir in spravo
Želi stric Dobersvet.

On vinca ne sovraži,
Prijatelj je zdravic,
Zapoje rad pri glaži,
Od vinskih jo goric.

Če z delom se otrudi,
Diši mu vsaka jed,
Je zdrav, da vse se čudi,
Naš striček Dobersvet.

On pravi: „Bog me vari,
Jaz Tebi se zročim,
Zato me ne udari,
Če dobre volje sim.“

„Odloži mi selitev,
Da star bom ko moj ded“ —
S tem sklone sploh molitev
Naš striček Dobersvet.

Berači nevošljivi,
Skopuhi lakomni,
Lenuhi strasti živi
Vam radost znana ni!

Vse graje se znebite,
Naj on vam bo izgled,
Odslej takó živite
Ko striček Dobersvet!

V. Kurnik, stolar v Ljubljani.

Dopisi.

Iz dolnjega Štajarja 12. dec. — Nevolja pri nas je velika, da se bodo neki imena duhovnikov in krajev v šematizmu škofije naše po ukazu gosp. knezoškofa dr. Stepischnegga tiskala po nemški pisavi. Enkrat tako, drugokrat tako! Pod Belkredijem s slovenskim pravopisom, kakor se spodobi slovenskim ime-